C/2024/2842

8.5.2024

P9_TA(2023)0380

Anmodning om ophævelse af Beata Mazureks immunitet

Europa-Parlamentets afgørelse af 9. november 2023 om anmodning om ophævelse af Beata Mazureks immunitet (2023/2023(IMM))

(C/2024/2842)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til anmodning om ophævelse af Beata Mazureks immunitet, som er fremsendt den 13. december 2022 af retten i første instans i Warszawa-Mokotów, afdeling XIV for straffesager, i forbindelse med en straffesag efter indgivelsen af et civilt anklageskrift, og hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 13. februar 2023,

— der henviser til, at Beata Mazurek har givet afkald på sin ret til at blive hørt, jf. forretningsordenens artikel 9, stk. 6,

— der henviser til artikel 8 og 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,

— der henviser til de domme, som Den Europæiske Unions Domstol har afsagt den 21. oktober 2008, 19. marts 2010, 6. september 2011, 17. januar 2013 og 19. december 2019 ([1]),

— der henviser til artikel 105, stk. 2, og artikel 108 i Republikken Polens forfatning og artikel 7b, stk. 1, og artikel 7c, stk. 1, i den polske lov af 9. maj 1996 om udøvelsen af mandatet som medlem af Sejm og senatet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 5, stk. 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 9,

— der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A9-0347/2023),

A. der henviser til, at dommeren ved retten i første instans i Warszawa-Mokotów, afdeling XIV for straffesager, den 13. december 2022 fremsendte en anmodning om ophævelse af den parlamentariske immunitet for Beata Mazurek, valgt i Polen, efter at have modtaget et anklageskrift fra en privatperson på grund af en udsendelse på partiet Lov og Retfærdigheds Twitter-konto, der angiveligt indeholder indhold, der tilskynder til had på grundlag af nationale, etniske, racemæssige og religiøse forskelle; der henviser til, at det pågældende anklageskrift blev indgivet for retten i første instans i Warszawa-Mokotów den 17. november 2021 af advokaten for den subsidiære anklager; der henviser til, at advokaten også anmodede retten om at fremsende hans anmodning om samtykke til at indlede en straffesag mod Beata Mazurek til Europa-Parlamentet;

B. der henviser til, at den pågældende anmodning om ophævelse af den parlamentariske immunitet er blevet fremsendt af den dømmende myndighed i overensstemmelse med artikel 9, stk. 12, i Europa-Parlamentets forretningsorden, men gør opmærksom på, at det i forretningsordenens artikel 9, stk. 1, kræves, at enhver anmodning om ophævelse af immunitet skal forelægges af en "kompetent myndighed i en medlemsstat", idet de to begreber ikke er identiske; der henviser til, at betydningen af udtrykket "en kompetent myndighed i en medlemsstat" fastlægges på grundlag af de relevante bestemmelser i national ret; der henviser til, at der for Polens vedkommende skal henvises til bestemmelserne i artikel 7b, stk. 1, i lov af 9. maj 1996 om udøvelsen af hvervet som medlem af Sejm og senatet, hvorefter en anmodning om samtykke til strafforfølgning af et medlem af Sejm eller senatet i en sag vedrørende en forbrydelse, der er undergivet offentlig påtale, skal indgives via justitsministeren af den øverste offentlige anklager; der henviser til, at anmodningen i det foreliggende tilfælde blev sendt til den øverste offentlige anklager, som imidlertid forkastede anmodningen med den begrundelse, at "privat retsforfølgning" også omfatter "subsidiær retsforfølgning", og at kompetencen til at behandle en anmodning om ophævelse af et parlamentsmedlems immunitet ligger hos den domstol, der behandler sagen;

([1]) Domstolens dom af 21. oktober 2008, Marra mod De Gregorio og Clemente, C-200/07 og C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Rettens dom af 19. marts 2010, Gollnisch mod Parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Domstolens dom af 6. september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Rettens dom af 17. januar 2013, Gollnisch mod Parlamentet, T-346/11 og T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23. Domstolens dom af 19. december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

C. der henviser til, at advokaten for den subsidiære anklager anmodede retten om samtykke til at indlede en straffesag mod bl.a. Beata Mazurek for en strafbar handling i henhold til artikel 256, stk. 2, i den polske straffelov;

D. der henviser til, at der den 17. oktober 2018 blev offentliggjort en partipolitisk valgudsendelse med titlen "Bezpieczny samorząd" ("Sikker lokalforvaltning") på de sociale medier på Lov og Retfærdigheds Twitter-konto i forbindelse med kommunalvalget, som fandt sted den 21. oktober 2018 i Polen; der henviser til, at udbredelsen af udsendelsen bl.a. involverede Beata Mazurek; der henviser til, at udsendelsen angiveligt tilskyndede til had mod muslimske indvandrere;

E. der henviser til, at Beata Mazurek er en af de personer, der befinder sig i en tilsvarende situation med tiltale for den pågældende påståede lovovertrædelse, idet den eneste forskel er, at hun i øjeblikket nyder immunitet som medlem af Europa-Parlamentet; det bør derfor tages i betragtning, at Beata Mazurek ikke er den eneste person, der kan tiltales i den pågældende sag;

F. der henviser til, at Beata Mazurek blev valgt til Europa-Parlamentet ved valget den 26. maj 2019;

G. der henviser til, at den påståede strafbare handling ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser fra Beata Mazurek under udøvelsen af hendes hverv som medlem af Europa-Parlamentet som omhandlet i artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter; i den foreliggende sag vedrører anmodningen om ophævelse af immuniteten faktiske omstændigheder, der vedrører aktiviteter af lokal karakter, og som ligger forud for opnåelsen af status og dermed immunitet som medlem af Europa-Parlamentet;

H. der henviser til, at formålet med parlamentarisk immunitet er at beskytte Parlamentet og dets medlemmer mod retsforfølgning i relation til aktiviteter, der udføres under udøvelsen af det parlamentariske hverv, og som ikke kan adskilles fra dette hverv;

I. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;

J. der henviser til, at et medlem i medfør af artikel 105, stk. 2, og artikel 108 i Republikken Polens forfatning af 2. april 1997 og artikel 7, stk. 1, 2 og 4, artikel 7b, stk. 1, og artikel 7c, stk. 1, i lov af 9. maj 1996 om udøvelsen af mandatet som medlem af Sejm og senatet ([2]) ikke kan afhøres som mistænkt eller strafforfølges uden Europa-Parlamentets tilladelse;

K. der henviser til, at Parlamentet på den ene side ikke kan sidestilles med en domstol, og at medlemmet på den anden side i forbindelse med en procedure om ophævelse af immunitet ikke kan betragtes som en "anklaget" ([3]);

L. der henviser til, at Parlamentet i denne sag ikke har fundet noget bevis på fumus persecutionis, dvs. faktiske omstændigheder, der tyder på, at hensigten bag retssagen kan være at skade et medlems politiske virksomhed og dermed Europa-Parlamentet;

1. vedtager at ophæve Beata Mazureks immunitet;

2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til Republikken Polens kompetente myndigheder og Beata Mazurek.

([2]) Lovtidende 2022.1339, kodificeret udgave.

([3]) Rettens dom af 30. april 2019, Briois mod Parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.